

øjne, som i Almindelighed kendetegnede mig, og derfor nærer jeg jo en vis Frygt for en Gang i Fremtiden at blive beskyldt for det samme, naar jeg nu erkender, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har fuldkommen Ret i denne Udtalelse. Jeg mener, at Stat og Kommune og det danske Samfund har meget at takke den Ordning for, som gennemførtes i 1921, men jeg vilde rigtignok have sat meget stor Pris paa, om det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde erkendt dette paa et noget tidligere Tidspunkt end paa det nuværende, da denne Ordning nærmer sig Afslutningen af sin Tilværelse; men jeg har ikke hørt noget dertil fra det ærede Medlems Side, saa lidt som jeg gennem disse Aar siden 1921 har hørt noget som helst Forsvar fra socialdemokratisk Side for det, der den Gang skabtes. Nu fødes Forsvaret paa socialdemokratiske Læber, nu, da Ordningen nærmer sig Afslutningen af sin Tilværelse, og det er jo godt, naar man erkender Sandheden, selv om det sker sent. At det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har vist sig i Besiddelse af Evnen dertil, kan kun glæde mig, og jeg tvivler ikke om, at naar vi naar til det Fremskridt, som den her foreslaaede Ordning i Virkeligheden betyder, og Aar er gaaet, saa vil det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, forhaabentlig ogsaa hans Parti, nok finde Lejlighed til at give Udtryk for den Erkendelse deraf, som de ikke synes endnu at have vundet.

Jeg tillader mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af et Flertal, til det høje Tings Velvillie og til Vedtagelse og at anbefale Mindretallets Ændringsforslag til Forkastelse.

L. D. Rasmussen: Saa vidt jeg forstod den højtærede Indenrigsminister, udtalte han, at Fattighjælp i Sygdomstilfælde ikke havde Fattighjælps Virkning. Det er jo rigtigt, for saa vidt angaar Aldersrenten; men det er lige saa rigtigt, at hvis en Mand modtager Fattighjælp for almindelige Sygdomme, som ikke er nævnt i Loven som Sygdomme, der giver Ret til Modtagelse af Fattighjælp uden Fattighjælps Virkning, saa mister Manden sine borgerlige Rettigheder, altsaa sin Valgret, saa har han faaet Fattighjælp med Fattighjælps Virkning.

Jeg hørte det ærede Medlem Hr. C. J. F.

Sven tale om, da han omtalte Ændringsforslag Nr. 12, at Arbejdsløshedskasserne ikke kunde nægte at optage dem som Medlemmer, der meldte sig. Nej, det er i og for sig rigtigt. Men paa den anden Side har Fagorganisationerne altid hævdet og krævet af dem, der meldte sig til Fagforeningerne, at de ogsaa skulde være Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, thi saa megen Solidaritet og saa megen Kammeratskabsfølelse skulde de vise. Men nu staar man overfor Lovens § 10, hvor der dog nævnes forskellige, som Arbejdsløshedskassernes Bestyrelse skal nægte Optagelse og er pligtige at udelukke, og blandt dem nævnes saadanne, som ikke kan anses for at være arbejdssøgende; og saa kommer Ændringen, hvori det hedder: „Dog kan faglige Uoverensstemmelser ikke begrunde Nægtelse af Optagelse i eller Udelukkelse af Kassen.“

Nu vil jeg gerne vide: Hvad er „faglige Uoverensstemmelser“? Hvilke bestemte Ting tænker man særligt paa ved denne Bestemmelse? Er det kun Lønspørgsmaalene, og er der derved Tale om Skruebrækkere, eller er det ogsaa andre Spørgsmaal? Der kan jo være saa mange Tilfælde, hvor der opstaar faglige Uoverensstemmelser, og saa rejser dette Spørgsmaal sig. Hvis en Mand f. Eks. har lært et Fag, men i og for sig ikke nævneværdig beskæftiger sig dermed, farter fra det ene Sted til det andet, er en løs Fugl, og der saa pludselig opstaar Lønkampe i vedkommende Fag, og han melder sig som Skruebrækker i det Fag, han har lært, og bagefter melder sig til Optagelse i sin Fagorganisation og i Arbejdsløshedskassen, vil da dette, at han har optraadt som Skruebrækker, blive et Plus for Manden, saa han skal optages i Arbejdsløshedskassen, eller maa en Bestyrelse have Ret, naar den siger, den Mand kan indenfor vort Fag ikke betragtes som arbejdssøgende, han har hidtil ikke været det, og vi kan fremdeles ikke anerkende ham som saadan?

Eller der staar i Loven, at en Arbejder skal udelukkes, naar vedkommende viser, at han ikke har Evne til Samarbejde med Arbejdsledere eller Arbejdskammerater. Der kan f. Eks. være en Arbejder, der er trekantet i sin Optræden, generende paa alle Maader, og som lægger sig ud med sine Kammerater, og disse har derfor under Overvejelse at udelukke ham baade af Fag-